

*Grytzko Mascioni***GLAS ČAROVNIC****ČARODEJKA MARTA**

Skoraj breztežna, čarodejka Marta
 na praški cesti, njene sive oči
 prebadajo me iz beline, bujne
 kot češnja v polnem cvetu, je komar
 prosojni, kakor zarotitev v zraku,
 ki ga varuje, kadar skozenj pluje
 kot lahen tros.
 Ne upam reči, da ji ne verjamem,
 da čar, ki ga ponuja,
 me malce že utruja,
 da ogenj v taboru
 počasi ugaša.
 Pomlad je: pesem, ki jo poje, kakšna je,
 ne vem, vendar zaziblje, neverjetno
 pristrčna in zlagana, preostanek
 življenja, ki ob njej
 (trenutek podrejenosti)
 se zdi resnično.

ANA 1992

Hrapav mačji jezik divji vonj
 po zajcu v ustih, travniki
 kot zibelka so naju zibali
 planine
 na dnu doline so bile kot jez
 če neizmerno bi nebo
 se zrušilo.
 Dve majceni iveri zlepljeni
 zažrti v isto zrno žita

